

17.2.2012
2/13 152
21. ROČNÍK

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

Br. farář Marek Zikmund o sobě a své rodině...

Milí čtenáři Sborového hlasatele přerovského sboru, byl jsem požádán, abych představil sebe a svou rodinu.

Tak tedy:

Narodil jsem se v roce 1966 na Vsetíně, o dvacet minut později, než můj bratrdvojče, jako sedmý a poslední v pořadí. Jsem vděčný, že jsem vyrůstal

v křesťanské rodině, navíc v místě, kde je silný evangelický sbor, jehož prostředí mě hodně ovlivnilo. Chození do kostela bylo pro nás samozřejmostí, později účast na schůzkách mládeže téměř vášní. Úvahy, debaty nad nimi, sportování, společné víkendové a prázdninové pobyty, to vše vedlo k tomu, že jsem v maturitním ročníku podal přihlášku na teologickou fakultu. Maturoval jsem na Střední průmyslové škole strojní na Vsetíně. V Praze jsem pak studoval v letech 1987-94, mezitím rok na stipendiu v Basileji. Každý rok studia byl pro mě velkým potěšením. Zajímaly mě hodně biblické jazyky: řečtina a hebrejšťina.

V létě roku 1994 jsem nastoupil jako vikář ve sboru v Žatci, v ústeckém seniorátu. Nechtěl jsem si vybrat místo svého prvního působení, šel jsem tam, kam mě vyslala synodní rada. Dostal jsem se tak do kraje poznamenaného poválečným odsunem českých Němců, těžkým průmyslem a rozsáhlou sekularizací.

Prožil jsem zde sedm let, na které vděčně vzpomínám. Na podzim 1998 jsem absolvoval jeden semestr ekumenických studií na semináři Světové rady církví u Ženevy. Tento pobyt mě výrazně ovlivnil, otevřel mi oči pro duchovní bohatství katolické i pravoslavné církve a především pro Ježíše Krista uprostřed mého života i společenství církve.

Podle toho přijímám i svou službu – různorodě předávat evangelium o Ježíši Kristu, kolem něhož se shromažďujeme a vytváříme sbor. Pro sbor či církev se mi líbí přirovnání Kristovo tělo – jde o živý organismus, jehož hlavou je vzkříšený Pán. Každý tu má své místo a vše, jak zdůrazňuje apoštol Pavel, má sloužit společnému budování (1Kor 14,26).

K sobě bych ještě dodal, že mám moc rád výslapy po horách a vůbec sportování, i když se k tomu dostávám jen příležitostně – volejbal, fotbal, florbal, stolní tenis, cyklistika, v zimě běžky. Další mou velkou zálibou je literatura.

Se svou ženou Martou jsme se seznámili v táboře J.A.Komenského v Bělči nad Orlicí, spolu jsme od roku 1997. Před nástupem na mateřskou dovolenou Marta učila němčinu na základní škole. Svou činností je podobná biblické Martě. Je pro mě velkou oporou.

V roce 2001 jsme přišli do Boskovic, kde jsme velmi rádi, narodily se zde všechny tři naše dcery, ale po 12 krásných letech cítíme, že nazrál čas pro změnu.

A naše děti? Jana se narodila v létě 2005 a nyní chodí do druhé třídy. Alena bude mít pět let a už se nemůže dočkat, až se po letních prázdninách stane předškolákem. Lydie má dva roky a ještě neabsolvovala žádné vzdělání, které by se dalo zahrnout do jejího životopisu, pouze naši rodičovskou Pánu Bohu svěřenou výchovu. Přesto se učí, především jak co vyjádřit. Všechny tři děti jsou pro nás velikou radostí. Díky Pánu Bohu.

Marek Zikmund

Polední přestávka

Je všední pracovní den. Po několika hodinách strávených u monitoru počítače se můj „náramkový orloj“, jakož i moje útroby shodly na tom, že se blíží čas oběda. Chtělo by to něco na dobítí energie a obnovení sil. Obvykle si v mikrovlnce ohřívám oběd, který si nosím z domova v krabičce, ale zrovna dnes ho nemám. Nevadí, vypravím se do města pro něco, čím bych se posilnila na další půlden. Venku je sychravo a tak si vážu šátek na krk a zip bundy zapínám pečlivě až nahoru. Při odchodu z budovy přiložím čip, abych si vyznačila začátek polední přestávky. Půlhodinku na oběd máme dovoleno lehce přetáhnout, však nějaké ty přesčasů mám vždycky k dobru a elektronické hodiny pohlídají každou minutku plus i minus. Nic se ale nesmí přehánět, do dvanácti bych měla být zpátky.

Takže-kam se rozběhnout? Po krátkém rozhodování zamířím k jídelně s nabídkou českého menu a těším se na teplé jídlo. Cestou míjím několik známých, kteří vyrazili do ulic za podobným účelem. Vyměníme si letný pozdrav za pochodu.

Konečně jsem na dohled od cíle své pochůzky. Schází mi už jen pár kroků, když tu potkám další známou tvář. Je to jedna moje věřící kamarádka. Kývnu hlavou, pozdravím a chystám se pokračovat v cestě, ale ona zvolňuje chůzi a zastavuje se: „Ahoj, jak se máš?“ „Ale jo, jde to“, říkám s úsměvem a mám nakročeno k cíli své cesty. Jenže tentokrát je všechno jinak, než jak jsem si naplánovala. Kamarádka, která svojí výmluvností patří v této disciplíně k velmi dobrému nadprůměru, se nadechuje a s úsměvem od ucha k uchu začíná rozhovor. Asi má něco na srdci, říkám si v duchu a zůstávám stát. Však pro pět minut mě neubude. Po chvilce strávené přešlapováním na chodníku mě napadá, že výstižnější název pro tuto komunikaci bude spíše monolog. Následuje totiž nepřetržitý tok její řeči, přerušovaný pouze mým: „ano, ne, aha, hm, no jo“. Je vidět, že kamarádka je ve svém živlu. Nepotřebuje dohromady nic, snad jen vypovídat se na nejrůznější témata, týkající se její osoby i všeho možného. Po několika dalších minutách se snažím nenápadně převzít iniciativu a rozhovor nějak zdvořile usměrnit, omluvit se a ukončit. Je to přece jen paní o pár let starší a nechci být nezdvořilá. Jenomže mně, na rozdíl od ní, odtikává polední přestávka. Nepovedlo se. Můj pokus končí pouze u nádechu, nemám šanci. Po několika dalších minutách a mém rozpačitém pokukování na hodinky je mi jasné, že už mám čas tak akorát na návrat do práce. A tak mi nezbyvá, než utnout jí řeč vpůli věty a omluvit se, že už opravdu musím jít. Trošku překvapeně, takřka nepřítomně přikývla, rozloučily jsme se, já se otočila a zamířila zpět. Hlad

jsem tentokrát zahrnala čokoládou, kterou jsem si koupila cestou v cukrárně a užívala po kouskách ze šuplíku.

Rozpouštím v puse sladký čtvereček a přemýšlím. No co, tak jsem tentokrát pro změnu neobědvala, žádná tragédie. Ona kamarádka sice nepatří k osamělým, má okolo sebe hodně známých, ale potřebovala si prostě popovídat, omlouvám ji sama pro sebe. Přesto ale vnímám, že je mi tak nějak trapně a vlastně ani nevím proč. Stydím se za sebe, že jsem ji ze samých ohledů nedokázala prostě zastavit, jak by to nejspíš udělal někdo jiný? Anebo i za ni, že myslí jen na své potřeby a na nic dalšího se neohlíží?

„Mnohé mluvení nebývá bez hříchu, kdož pak zdržuje rty své, opatrný jest,“ vybavil se mi kralický verš z knihy Přísloví 10,19. Kniha Kazatel zase říká: „... (jest) čas mlčení a čas mluvení.“ A také List Jakubův 1,19 : „A tak, bratři moji milí, budiž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, ...“

Na svoji kamarádku se nezlobím. Ani mně se pokaždé všechno nepovede. My lidé jsme už takoví, proti malému či většímu sobectví není nikdo z nás imunní a ne vždy si to uvědomíme včas. Všem nám občas chybí správná míra empatie. Jaké si z toho tedy vzít poučení? Pro mě osobně to byla malá lekce trpělivosti a názorná ukázka, na co v kontaktu s bližními dávat pozor. Jak píše apoštol Pavel v listu Korintským 16,14: „Všecko necht' se mezi vámi děje v lásce.“

Karla D.

Milí přátelé, na samotném začátku schůze staršovstva si někdo z nás připraví krátké zamyšlení. Tentokrát nás přiměla k přemýšlení a k diskuzi s. Dagmar Čermáková. Proto jsme se rozhodli zpřístupnit toto úvodní slovo i pro vás...

Zamyšlení : ...není tu nikdo, kdo by se ke mně znal.
(Ž 142,5)

Lidé přicházejí do sboru a hledají světlo a teplo! Chtějí vědět, že se o ně zajímáme. Dobré kázání a hudba je možná přivedou dovnitř, ale přívětivost, zájem, pečující vztahy je budou přivádět stále znovu. Člověk se může cítit osamělý v davu, dokonce i v davu takovém, kde se káže o lásce a je tam okamžik „podání si ruky se sousedem“ během každé bohoslužby. Kdybychom si udrželi alespoň 10% těch, kteří přišli dveřmi našeho sboru, naše sbory by se neustále rozrůstaly. Často se káže, že Bible učí, že když člověk chce mít přátele, musí být také přátelský. To je sice pravda, ale lidé s sebou čím dál tím víc přinášejí zranění z minulosti, zápasy ze současnosti a nevyslovené obavy ze své budoucnosti. A chtějí vědět, zda je budeme milovat takové, jací

jsou, i když se nevejdou do našich představ a nezmění se tak rychle, jak bychom třeba chtěli. Často naše přísná struktura brání tomu, aby se tak stalo. A pokud pondělním zájmem faráře, nebo kohokoli jiného ze sboru je, kolik lidí bylo v neděli ve shromáždění, pak ať prozkoumá sám sebe, jestli mu nejde především o svou vlastní image, než o naplnění potřeb lidí. Ježíš řekl svým učedníkům : „ Nazval jsem vás přáteli...“ (Jan 15,15). Mnoho lidí je plachých, nedůvěřivých a mají vztahové problémy. Máme plnou moc z nich učinit přátele, nejen zahříváče lavic a poplatníky. Písmo říká : „ Berte na sebe jedni břemena druhých...“ (Galatským 6,2), protože sdílené břemeno je lehčí. Mnozí z těch, kdo přicházejí do sborů nehledají hlubokomyslné odpovědi, jenom se chtějí cítit dobře. A když se tak stane, otevrou se Boží lásce a stanou se zázraky.

Stanislav Kacmarzyk, Jaro Křivohlavý
POSLEDNÍ ÚSEK CESTY

V knize je rozebírán život člověka – jeho poslední úsek cesty. Život je zde ukázán jako cesta, po které člověk celý svůj život jde. Cesta má 3 etapy:

Začátek - to je zrození

Průběh - to je dětství, dospívání, dospělost

Konec - cíl cesty – stáří a smrt

Když se život člověka chýlí ku konci, zamýšlí se každý z nás nad svým životem. A člověk náhle si uvědomí, že nežil tak, jak by správně žít měl, že málo dobrého vykonal, a mnohdy že udělal něco, co neměl udělat a co udělat měl – že neudělal, a zachvátí ho strach ze smrti.

Jestliže člověk prožil svůj pozemský život v oddělení od Boha – je zcela jasné, že v tomto duchovním stavu také ze světa odejde a ve stavu oddělení od Boha zůstává i ve věčnosti.

Zjevení 20,10

Ježíš Kristus mluví o věčném odloučení od Boha s velkou vážností a vyzývá zde člověka ke správnému rozhodnutí a k úplnému odmítnutí hříchu.

Satan dovede přímo mistrovsky oklamat nevěřícího člověka a to tak, že ten pak odmítá Ježíšovo varování a věří lži, že tělesnou smrtí vše definitivně končí.

V Kristu má věřící člověk zdroj útěchy v každém svém trápení. V 2K 1,4 apoštol Pavel říká, že Ježíš člověka těší v každém soužení, ale i lidé by měli těšit ty lidi, kteří se nalézají v tísní a být jim útěchou.

Na závěr přichází osobní slovo potěšení:

Aby se věřící člověk nebál smrti, protože Bůh říká: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Žd 13,5-6

„Ani smrt, ani život, ani andělé, ani žádná moc, ani přítomnost, ani budoucnost – nedokáže člověka odloučit od Boží lásky která je v Ježíši Kristu.“ (Ř 8,38-39)

Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mně, i kdyby zemřel – bude žít A každý, kdo žije a věří ve mně – nezemře navěky.“ (J 11,25)

Člověk žijící s Kristem, má ve svém životě i umírání před sebou jasný cíl. Tímto cílem je nebeský otcovský domov.

Kristus ujišťoval své učedníky: „V domě mého Otce je mnoho příbytků. Jdu, abych vám připravil místo. A opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (J 14,2 – 3)

Dagmar Sottnerová

Zápis z jednání staršovstva dne 12.2.2013

Přítomni: br. farář Kulík, Elšík, Skalický, Došek
sestry Stoklásková, Čermáková

Za náhradníky: sestra Orsavová

Omluveni: sestra Jehlářová

Přečten zápis z minulé schůze.

Ohlédnutí zpět:

- uskutečnilo se setkání s bratrem farářem Markem Zikmundem, odsouhlasena povolávací listina, domluvené kázání bratra faráře na neděli 17.2.2013

- všechny materiály potřebné k volbě nového faráře byly zaslány Seniorátnímu výboru

- lednové ekumenické setkání mělo velký ohlas, potěšující je, že se každoročně zvyšuje návštěvnost. Program skvělý, posezení po každém shromáždění bylo přátelské a milé

Co nás čeká:

- půjčku, ve výši 90 000,- Kč , kterou našemu sboru poskytla JJ na opravu střechy, vrátíme do konce února

- v neděli, 17.2. bude kázat v našem sboru bratr farář Marek Zikmund

- 17.2. bratr Zacpal předloží staršovstvu ke schválení rozpočet na rok 2013

- 24.2. se uskuteční v našem sboru bohoslužby pro mládež a konfirmandy našeho seniorátu. Bohoslužeb se účastní i mládež z Pavlovic. Kázáním poslouží sestra Eva Urbanová

- 10.3. se bude konat Výroční sborové shromáždění s obědem

- 10.3. ve 14.30 h proběhne ekumenické setkání : Křížová cesta (katol. kostel na Šířavě)

- 16.3. Kurz pro ordinované presbytery v Přerově (vučování si ujme náš br. farář).

Prosíme o přípravu pohoštění

- NOC KOSTELŮ 2013 - nástin programu (zveřejníme v příštím čísle SH)

- Diskuse týkající se dopisu Seniorátního výboru (financování sborů v blízké budoucnosti)

- Sbírka na Etiopii se uskuteční v den Výročního sborového shromáždění (10.3.)

- 7.4. Ekumenické shromáždění u pomníku Jana Blahoslava na Horním náměstí (490. výročí od narození Jana Blahoslava, 90. výročí odhalení pomníku a 400. výročí Bible kralické)

Další staršovstvo se sejde ke svému jednání 12.3.2013 a zamyšlením poslouží br. kurátor Došek.

Zapsala: Dagmar Čermáková

Diakonie ČCE vyhláší veřejnou sbírku na pomoc sirotkům v Etiopii

Praha, 12. 2. 2013: Diakonie ČCE – Středisko humanitární a rozvojové pomoci vyhláší pátý ročník veřejné sbírky na podporu etiopských žen pečujících o sirotky, oběti epidemie AIDS. Sbírka je vyhlášena od 13. února do 29. března 2013.

Cílem projektu v Etiopii je pomoci rodinám na hranici přežití zajistit si základní dlouhodobou možnost obživy. Podporujeme etiopské ženy – samoživitelky, které pečují o sirotky, oběti epidemie AIDS, aby rozvinuly drobné živnosti, které jim a jejich dětem zajistí trvalou a nezávislou obživu. Program povzbuzuje místní sociálně nejslabší lidi a pomáhá jim, aby se o sebe dokázali sami postarat. Vdovám, jež zůstaly samy s dětmi nebo si cizí děti osvojily do pěstounské péče, pomáhá postavit se na nohy, zajistit si vlastními silami skromné živobytí a dětem školní vzdělání. Jen 5000 birů (= něco málo přes 5000 Kč) pomůže osamělé ženě s dětmi nastartovat živnost. Prvních 1000 birů poslouží k zorganizování kursu základních dovedností a k rozhodnutí, čím by se mohla v daném prostředí žít. Často to bývá chov ovcí, koz nebo slepic, prodej ovoce, zeleniny nebo obilí na trhu, pečení placek či provozování malého obchůdku. Zbývajících 4000 birů je pak určeno přímo na rozvoj její drobné živnosti. Díky projektu, který znovu začlení lidi do společnosti, se nastartuje místní ekonomika a dlouhodobě a udržitelně se podporuje celá komunita.

Na podporu etiopských sirotků pořádá Diakonie ČCE každý rok během postního a velikonočního období sbírku mezi svými zaměstnanci a členy sborů. Sbírka je otevřena i pro veřejnost, která se už vloni aktivně do sbírky zapojila. Svůj příspěvek můžete posílat na sbírkový účet 9371 9371 / 0300. Výtěžek sbírky bude věnován na přímou podporu etiopských sirotků.

Staršovstvo se rozhodlo, že se sbírka na pomoc sirotkům v Etiopii uskuteční v neděli 10.3.2013 při bohoslužbách.

Sborový program: únor - březen 2013

Út	19.2.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	20.2.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	21.2.	9.00 h	Setkání maminek (Radslavice?)
Pá	22.2.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	24.2.	10.20 h	Bohoslužby v Přerově – E. Urbanová
			kvůli seniorátním konfirmandům
			začnou bohoslužby později!!!
		13.30 h	Bohoslužby v DS Tovačov
Út	26.2.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	27.2.	16.15 h	Mládež
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Pá	1.3.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	3.3.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Út	5.3.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	6.3.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Pá	8.3.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	10.3.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
			<i>Výroční sborové shromáždění</i>
			SBOROVÝ OBĚD!
		14.30 h	Ekumenické bohoslužby (na Šířavě)
			<i>Křížová cesta</i>
Út	12.3.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
		19.00 h	Schůze staršovstva
St	13.3.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Pá	15.3.	17.30 h	Modlitební setkání
So	16.3.	9.00 h	Kurz pro ordinované presbytery
			<i>je třeba připravit pohoštění!</i>
Ne	17.3.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP

Vzhledem k tomu, že br. farář si z rodinných důvodů bude nucen vzít v tomto období 14 dní dovolenou, může se program jednotlivých dní měnit. Se změnami Vás ale včas seznámíme.

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1, 750 02 Přerov; **Telefon:** 604 708 768; **E-mail:** cce.prerov@gmail.com; **www:** cceprerov.estranky.cz
Číslo účtu: 1882017369/0800

